

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 332/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa advokáta [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Okresnej prokuratúry Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. Ei/7/22/2202, proti postupu Krajskej prokuratúry v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. Ei/10/22/2200 a proti postupu Krajského súdu v Trnave (od 1. júna 2023 Správneho súdu v Bratislave) v konaní vedenom pod sp. zn. 14S/128/2022 (v súčasnosti vedenom pod sp. zn. TT-14S/128/2022) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 24. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1 ústavy. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vyslovil porušenie ním označených práv postupom okresnej prokuratúry, krajskej prokuratúry a krajského súdu (od 1. júna 2023 správneho súdu). Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal správnenému súdu konať bez zbytočných prietahov, uplatňuje si priznanie primeraného finančného zadost'učinenia 6 000 eur a náhradu trov konania vzniknutých pred ústavným súdom.

2. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ popísal nasledujúci stav veci:

3. Sťažovateľ 28. júna 2022 podal okresnej prokuratúre žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov, v ktorej žiadal o sprístupnenie „celého obsahu dozorového spisu č. 1Pv /752/15/2202“.

4. Okresná prokuratúra 6. júla 2022 vyhotovila dokument nazvaný rozhodnutie č. k. Ei/7/22/2202-2, ktorý bol podľa tvrdenia sťažovateľa doručený sťažovateľovi elektronickou poštou bez

elektronickej autorizácie 6. júla 2022. Sťažovateľ uviedol, že *de iure* nebolo vydané zamietavé rozhodnutie (§ 18 ods. 2 zákona o slobode informácií) ani nebola informácia sprístupnená. Sťažovateľ v zmysle uvedeného tvrdí, že márnym uplynutím zákonnej lehoty na vybavenie žiadosti 11. júla 2022 tak vzniklo podľa § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií „fiktívne“ zamietavé rozhodnutie s fikciou doručenia 14. júla 2022.

5. Sťažovateľ podal 18. júla 2022 odvolanie proti „fiktívnemu“ rozhodnutiu okresnej prokuratúry č. k. Ei/7/22/2202-2, ktoré krajská prokuratúra rozhodnutím č. k. Ei/10/22/2200-2 z 28. júla 2022 potvrdila.

6. Sťažovateľ sa správnu žalobou podanou 28. septembra 2022 pôvodne na krajskom súde domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. k. Ei/10/22/2200-2 z 28. júla 2022. Žaloba bola vedená pod sp. zn. 14S/128/2022. Dňa 18. júla 2022 sťažovateľ po výzve správneho súdu uhradil súdny poplatok.

7. Krajský súd 20. októbra 2022 vyzval v konaní vedenom pod sp. zn. 14S/128/2022 žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe a predloženie administratívneho spisu. Dňa 16. novembra 2022 sa k žalobe vyjadril žalovaný. Dňa 13. januára 2023 zaslal krajský súd sťažovateľovi vyjadrenie žalovaného. Sťažovateľ 29. januára 2023 predložil krajskému súdu repliku k vyjadreniu žalovaného k žalobe. Dňa 3. februára 2023 krajský súd zaslal repliku sťažovateľa žalovanému.

8. Dňa 1. júna 2023 prešla na základe zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov právomoc konať o žalobe sťažovateľa z krajského súdu na správny súd, kde je vec vedená pod sp. zn. TT-14S/128/2022.

9. Sťažovateľ tvrdí, že konanie o sprístupnenie informácií, o ktoré žiadal, trvá od 28. júna 2022 a od začatia súdneho konania 28. septembra 2022 ku dňu podania ústavnej sťažnosti trvá konanie už viac ako 31 mesiacov a stále nie je právoplatne ukončené.

II.

Argumentácia sťažovateľa

10. Sťažovateľ tvrdí, že k zásahu do jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov došlo postupom správneho súdu, ktorý nerozhodol ani po 2 rokoch a 7 mesiacoch odo dňa doručenia žaloby a po 2 rokoch a 10 mesiacoch od podania žiadosti o sprístupnenie informácií, ktorú adresoval okresnej prokuratúre. Sťažovateľ teda touto ústavnou sťažnosťou namieta neprimeranú dĺžku celého konania iniciovaného jeho žiadosťou o sprístupnenie informácií, na ktorých sprístupnenie mal právo v lehote 8 pracovných dní.

11. Sťažovateľ sa teda domáha prieskumu celkovej dĺžky správneho a súdneho konania, ktoré je podľa jeho názoru s poukazom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva potrebné vnímať ako jeden celok. Sťažovateľ poukazuje na nečinnosť správneho súdu od 1. júna 2023 do 29. apríla 2025, ktorá podľa jeho názoru mohla vzniknúť v súvislosti s reorganizáciou správneho súdnictva, ku ktorej došlo 1. júna 2023, to však podľa sťažovateľa nemôže štát zbaviť povinnosti zabezpečiť riadny výkon súdnictva a súčasne platí, že ak reorganizácia nenaplní deklarovaný cieľ, ale spôsobí opak, tak bola buď nesprávne pripravená, alebo nesprávne realizovaná. Sťažovateľ poukazuje na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 169/2024 z 11. júna 2024, v ktorom ústavný súd konštatuje, že tak ako nedostatočné materiálno-technické vybavenie, poddimenzované personálne obsadenie

súdu či opakovaná zmena zákonného sudcu, rovnako ani vznik nového súdu a prechod agendy nemôžu byť na ťarchu účastníkov konania a nemôžu zbaviť správny súd zodpovednosti za vzniknuté prieťahy, resp. neprimeranú dĺžku konania.

12. Sťažovateľ uvádza, že predmetná vec vedená pred správnym súdom predstavuje bežnú súčasť rozhodovacej činnosti správneho súdnictva, nejde o vec právne zložitú. Tvrdí, že nijakým spôsobom sám neprispel k celkovej dĺžke konania pred správnym súdom, konanie nemaril, nezdržoval, počas celého konania bol aktívny a poskytoval súdu súčinnosť. Sťažovateľ je toho názoru, že v konaní pred súdom došlo k značným prieťahom.

13. K namietanému porušeniu základného práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1 ústavy sťažovateľ uvádza, že samotná podstata práva na informácie vyžaduje konanie s osobitnou rýchlosťou, kde poukazuje najmä na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Perhács proti Slovenskej republike. Ďalej sťažovateľ tvrdí, že právo na informácie má verejnosti umožniť kontrolu verejnej moci. Podstatou práva na informácie nie je iba samotné získanie informácií, ale toto právo musí byť naplnené v primeranej dobe, inak sa získané informácie stávajú neaktuálnymi a na účely kontroly verejnej moci už fakticky nepoužiteľnými. Informácie získané s odstupom niekoľkých rokov už nadobúdajú charakter historických údajov, čo podľa názoru sťažovateľa potvrdzuje nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 169/2024 zo 16. novembra 2024, nález sp. zn. III. ÚS 652/2024 z 19. decembra 2024 a nález sp. zn. I. ÚS 716/2024 z 30. januára 2025. To sa stalo aj v tomto prípade, keď po uplynutí takmer 3 rokov od podania žiadosti o informácie už požadované informácie získavajú skôr archívnu hodnotu a to sa ich sťažovateľ ešte ani nedomohol.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

14. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

15. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

16. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

17. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky

náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti. Ústavný súd sa preto môže zaoberať ústavnou sťažnosťou z hľadiska jej vecnej stránky iba v prípade, ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

18. Ústavný súd zistil, že sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepriložil žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde), v ústavnej sťažnosti žiadny dôkaz ani nenavrhol (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pripojenie dôkazu, resp. navrhnutie dôkazu je obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti vyžadovanou zákonom. V okolnostiach posudzovanej veci má nesplnenie zákonom predpísanej dôkaznej povinnosti sťažovateľa za následok, že ústavný súd nemôže vyhodnotiť ako preukázanú ani len skutočnosť, že namietané konanie na správnom súde vôbec prebiehalo, prípadne prebieha. Keďže aj tvrdené porušenie základných práv sťažovateľa okresnou prokuratúrou a krajskou prokuratúrou je viazané podľa jeho tvrdenia na stále prebiehajúce konanie pred správnym súdom, bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti odmietnuť z rovnakého dôvodu.

19. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že označený nedostatok zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

20. Na perfektnosť základných náležitostí návrhu slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom sťažovateľ je advokátom, teda v konaní pred ústavným súdom nemusí byť zastúpený (§ 34 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

21. Z dôvodu existencie uvedeného nedostatku ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

22. Sťažovateľovi, samozrejme, odmietnutie aktuálnej ústavnej sťažnosti nebráni, aby sa na ústavný súd obrátil s novou ústavnou sťažnosťou (spĺňajúcou zákonom požadované náležitosti) proti postupu všeobecného súdu konajúceho v jeho veci, keďže zákon o ústavnom súde v § 55 písm. a) takúto možnosť implicitne nevyklučuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu